

ere fuldstændig tilendebragte. En Undersøgelse i et enkelt Aar vil ikke kunne lede til noget tilfredsstillende Resultat, og det er derfor under den Forudsætning, at Bevillingen, ogsaa ved senere Finantslove, bliver vedtagen her, at Regjeringen kan tage imod den. At de Oplysninger, der i Mellemtiden maatte fremkomme, ville blive forelagte Rigsdagen, er en Selvsølge, men det endelige Resultat af Expeditionen kan man ikke vente vil komme til at foreligge, før denne i sin Helhed er endt.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), omtalte Vindringsforslaget Nr. 24, men kun i Forbigaaende og paa en saadan Maade, at jeg ikke kan se, at Udvalgets Flertals Bemærkninger i Betænkningen i mindste Maade svækkes derved. Det er nu et midlertidigt Forhold, og som et saadant har Flertallet vist med Grund ment, at der ingen Anledning er til for Dieblittet at gjøre Forandring i den tidligere Postering af dette Beløb. Det Spørgsmaal, der har vakt mest Opmærksomhed, er Vindringsforslaget Nr. 25 om de 500 Kroner. Med Hensyn til, hvad den ærede Minister berettede om Regjeringens Forhold til denne Sag, skal jeg udtale, at det i alt Væsentligt var Mindretallet bekendt, og at Vindringsforslaget derfor ikke er rettet mod den høitagne Regjering. Det er et meget ubetydeligt Beløb, der foreslaas negtet, og det sker ikke for at forhindre Regjeringen fra at benytte et saadant Beløb, som er forlangt, men kun for at faae en Tilkendegivelse fra Folkethingets Side af, hvor vidt man vil gaa noget forsigtigt til Værks herester med Hensyn til disse Forhold, eller gaa rask paa, altsaa ikke altid forsigtig, men maaste uforsigtig, som det ærede Medlem for Fjand (Fjord) bemærkede. Det er Spørgsmaalet. Mindretallet vil ikke søge at desavouere Regjeringen med Hensyn til dens Bestræbelser, men det ønsker en Afstemning fra Thinget, der vil lægge en Dæmper paa den Jernbanevidsskab, som hersker i Samfundet i dette Dieblit, og som har aabenbaret sig, som den ærede Minister udtrykte sig, i mindst 40 Projekter, af hvilke de allerfleste ere udsfordlige. Dette bringer en Masse Forhaadninger, Forventninger og Humlerier tilstede paa dette Omraade, som man passende kan lægge en Dæmper paa. At forhindre Sligt, naar der er Spørgsmaal om Ting, som ingen Nytte ere til, turde være hensigtsmæssigt, da det netop vil være helbigt for Samfundet, at man kan undgaa mange af disse Uvindheder. De Herer af Flertallet kunne ikke mistænke Mindretallet og allermindst mig, der forsvarer dette Forslag, for at vi skulde være imod en jævn, forstændig Udviikling af vore Jernbaneforhold, Saaneforhold eller deslige; jeg har saa mange Gange havt Selighed til at bevise netop det Modfatte,

at i den Henseende kan Ingen rejse Bestyldninger mod mig personlig. Altsaa nogen Garant kan deri ligge for, at man ved Forslaget ikke tænker paa Sligt. Dette er altsaa ikke rettet mod Regjeringen, ikke imod dem, der isvrigt segte for Regjeringen her i Salen, men mod den uforfigtige og uforstandige Fremgangsmaade med Projekter angaaende Baner, som man ser flyde ud i Verden paa Kryds og paa Tværs og skabe Verregninger og Deputationer og fremtalde saa megen Bevægelse. Det er for dette, vi ville have sat en passende Stopper ved en Afstemning i den af os antydede Retning. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i sin Omtale af denne Sag mente at have faaet Die paa et skjult Angreb, skal jeg ikke indlade mig paa at beundre hans Evne til at opdage disse listige, lumste og skjulte Angreb; men jeg kan ikke Andet end forundre mig over, at det ærede Medlem, efter at have læst Betænkningen, ikke har kunnet være saa heldig at forstaa, hvad der er Meningen med Vindringsforslaget. Det forekommer mig, at den er meget tydelig udtrykt. Der staar i alt Fald ikke en Løddel om, at man vil misbillige Regjeringens Fremgangsmaade. Der staar tværtimod i Betænkningen, at Udvalget i dets Helhed, for saa vidt man har skjenket dette Punkt, Regjeringens forandrede Stilling til Jernbaneforholdene, nogen Overveielse, ikke er imod Regjeringens Plan. Man har udtrykt sig med denne Forsigtighed, fordi Finantsudvalget ikke har havt til Opgave nærmere at undersøge dette Forhold, og derfor ikke heller har fattet nogen positiv Beslutning om, hvorledes det isvrigt vil stille sig overfor Regjeringen i saa Henseende. Derfor kunde der om denne Sag være faare meget at sige dels for, dels imod, naar Sagen skulde drøstes, men Udvalget har ikke fundet nogen særlig Anledning til at komme ind paa et stort Samfundsspørgsmaal, der i Anmærkningerne til Finantsloven kun er berørt med et Par Linier. — Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) betegnede Forfjellen mellem Mindretallet og Flertallet med Hensyn til dette Vindringsforslag saaledes, at han vilde være villig til at gaa lige saa rask frem med Bygningerne af Jernbanerne, som man var gaaet i de senere Aar, hvor der i enkelte er anvendt 3—4 Mill. Rbl. til Bygning af Jernbaner, saa vil jeg sige, at der i saa Fald ganste vist er en overordentlig Kløft mellem Flertallets og Mindretallets Opfattelse af denne Sag; thi jeg vil betragte det som efter vore Forhold i høieste Grad finantsielt farligt at ville gaa den af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds antydede Vej, ikke blot med Hensyn til Anlæg af Jernbaner, men ogsaa med Hensyn til deres Drift, og jeg kan derfor ikke sige Andet, end at, dersom det skulde betegne Flertallets Stilling, at det er dets Mening, at vi skulde gaa ligesaa rask